

خانه ایرانی، مفهوم پایداری

مریم منوچهری، حامد شفیعی

کارشناس ارشد رشته مرمت و احیا بناها و بافتهای تاریخی

m.manouchehri.n@gmail.com

عضو هیأت علمی دانشگاه شیخ بهایی، گروه شهرسازی، بهارستان،
اصفهان

hamed_shf@yahoo.com

چکیده

یکی از الگوهای منحصر به فرد معماری ایرانی، خانه سنتی است. خانه در هر اقلیم و منطقه با توجه به نیازهای خاص آن به شیوه های چشمگیر جوابگو بوده و پاسخگوی نیازهای ساکنانش و نیز سازگار با روحیه ی آنان بوده است. ویژگی مهم دیگر خانه ی ایرانی انعطاف پذیری فضایی آن است که با توجه به تغییرات کم و بیش سطحی که این فضاها در طول زمان متحمل شده همواره خود را همراه با زمانه کرده و این است نمونه و مصداقی بر یک معماری پایدار که متأسفانه امروزه با عدم شناخت صحیح ارزشهای هویتی، فرهنگی، فضایی، این کالبد، مرمت ها و احیای نادرستی بر آن انجام گرفته و می گیرد که هویت خانه ی ایرانی خصوصاً روح سکونتی آن را خدشه دار می کند.

در این مقاله تلاش بر آن شده تا با یک معرفی اجمالی توجه به سمت پایداری معماری خانه ی ایرانی جلب شده و با نگاهی گذرا به فضاهای پر رمز و راز خانه ایرانی، حرکت همراه با زمانه ی آن در طول زمان ستوده شود نیز با توجه به این پتانسیل و شناخت آن احترامی بر ارزش آن گماشته شود و ایده هایی برای مرمت و احیای